

afgørelse forudsætter enstemmighed i Rådet, er også Danmarks medvirken nødvendig. Det har i denne sammenhæng ingen betydning, om Danmark ved den kommende folkeafstemning for sin del siger ja eller nej til den fælles valuta.

Rammeafgørelsen er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, nemlig en styrkelse af bekæmpelse af falskmøntneri. Socialdemokratiet kan erklære sig enige i dette mål.

Gennemførelsen af rammeafgørelse sker i den nationale lovgivning. For Danmarks vedkommende er strafferammen for falskmøntneri fængsel i indtil 12 år, og da rammeafgørelsen foreslår mindst 8 år, kræver dette ingen lovændring. Til gengæld forudsætter rammeafgørelsen, at det sikres, at juridiske personer kan gøres ansvarlige, og det vil efterfølgende kræve en lovændring, idet straffeloven ikke giver hjemmel til at straffe juridiske personer for falskmøntneri m.v.

Sammenfattende kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale, at Folketinget meddeler samtykke til vedtagelse af den foreslåede rammeafgørelse. Jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, som ligeledes ikke kan være til stede i salen, meddele, at Det Radikale Venstre også støtter forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg oplyse, at Venstre kan tilslutte sig dette beslutningsforslag.

Rammeafgørelserne er jo en ny beslutningsform, som er indført med Amsterdamtraktaten, og der er tale om en rammeafgørelse, der kræver ændringer i den danske lovgivning, også på grund af grundlovens § 19, og altså derfor kræver en foregående beslutning i Folketinget.

Med hensyn til indholdet af rammeafgørelse ser vi gerne den styrkelse og beskyttelse mod falskmøntneri, der er lagt op til i forslaget. Anledningen er jo indførelse af den fælles valuta, euroen, men bestemmelserne kommer til at gælde falskmøntneri i det hele taget.

Med hensyn til de enkelte punkter i lovforslaget er det nævnt, at der skal indføres strafansvar for juridiske personer, også det kan vi støtte.

Hvad angår kravet om minimum for den øvre strafferamme i de nationale retssystemer, skal jeg nævne, at vi finder det rigtigt, at det er sådan, når man indgår aftale om, at der skal

være fælles regler for falskmøntneri, så må der ikke kunne spekuleres i, hvor det er billigst at begå forbrydelsen.

Vi kan altså støtte forslaget, og jeg ser frem til, at der på et kommende Rådsmøde bliver truffet en endelig afgørelse, en rammeafgørelse.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg skal blot meddele, at Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Med Amsterdamtraktaten blev det gennemført, at rammeafgørelser vedrørende retlige anliggender med vedtagelse i Rådet umiddelbart skulle være bindende for medlemslandene med hensyn til målet, men den overlader det til landene selv at bestemme form og midler for gennemførelsen.

SF var voldsomt imod de ændringer af reglerne i Maastrichttraktaten, som jo nu førte til Amsterdamtraktaten, fordi vi kunne se, hvor det bar hen. Resultatet bliver en reel intensivring af lovgivningen på det retlige område, som ikke bliver til at skelne fra det overstatslige.

Men vi tager udgangspunkt i virkeligheden: I bemærkningerne gennemgås straffeloven set i relation til rammeafgørelsen, og det er konklusionen, at Danmark skal ændre straffeloven, for så vidt angår straf af juridiske personer. Alt andet skulle være, så vidt jeg læser bemærkningerne, strafbelagt.

Der er en enkelt bemærkning om, hvorvidt straffelovens §§ 166 og 167 finder anvendelse for penge, der ikke er sat i omløb, men som det står, fanges det forhold op af dokumentfalskbestemmelsen eller bedrageribestemmelsen.

Det store problem for SF er, at rammeafgørelsen overhovedet kommer ind på spørgsmålet om strafferammer og i den forbindelse forlanger en strafferamme på 8 år, når det drejer sig om fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk øjemed. Det er helt urimeligt, at Rådet ikke i højere grad har vist respekt for artikel 34 C, hvor det tydeligt står, at regler fastsat efter disse bestemmelser ikke indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love.

Nu ved jeg, at ministeren har tænkt sig at afgive en erklæring om, at Danmark ikke vil være forpligtet til at ændre på vores strafferammer. Her har vi 12 år, når det drejer sig om fremstilling, og 4 år, når det drejer sig om formindskelse.